

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **T. V. S., a.s., K.**, proti žalovanému **J. F.**, bývajúcemu v T., zastúpenému JUDr. T. S., advokátom v T., o **zaplatenie 49 803 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 23 C 15/2002, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. novembra 2006 sp.zn. 9 Co 248/2006, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava rozsudkom z 15. mája 2006 č.k. 23 C 15/2002-86 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 49 803 Sk a trovy konania vo výške 4 980 Sk do pätnásť dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave rozsudkom z 30. novembra 2006 sp.zn. 9 Co 248/2006 potvrdil rozsudok okresného súdu a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dovolaní žalovaný namietal, že konanie bolo postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm.f/ O.s.p., keď už súd prvého stupňa a následne odvolací súd sa dopustil pochybenia tým, že sa nesprávne vysporiadal s okruhom pasívne legitimovaných účastníkov. Odvolaciemu súdu tiež vytkol, že

nezohľadnil žalovaným vznesenú námietku premlčania, nesprávne aplikoval ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka o nemožnosti vznášať námietku premlčania.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovoláním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ. Žalovaný tvrdí, že v danej veci základný problém žaloby spočíva v nedostatočne ustálenom okruhu pasívne legitimovaných. Bolo tak povinnosťou žalobcu

upraviť v tomto smere žalobu, pretože nesprávne určenie okruhu účastníkov súdom je spravidla takou vadou konania, ktorej dôsledkom je podľa tvrdenia žalovaného zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm.d/ O.s.p. a zároveň je samostatným dovolacím dôvodom podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktorú skutočnosť upozornil odvolací súd už vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalovaného nerešpektovali niektoré z týchto práv. Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenie žalovaného, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. nemožno v žiadnom prípade považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Tzv. vecná legitímácia účastníka (aktívna či pasívna), ktorú treba odlišovať od spôsobilosti byť účastníkom konania, je z hľadiska prípustnosti dovolania irelevantná.

Dovolateľom namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v týchto ustanoveniach upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd

Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaného je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :